

РЕШЕНИЕ
№ 167

гр. Перник, 27.10.2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в открито заседание на
тридесети септември през две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

Членове: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

при секретаря Т.М. и с участието на прокурора Румяна Стефанова,
като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХ дело
№ 171 по описа за **2009** г., за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на глава **XII**
от Административно процесуалния кодекс.

С решение № **183** от **11.08.2009**г., постановено по НАХД №
282/2009г. по описа на Районен съд Радомир е изменено
наказателно постановление **№ 1630/08** от **03.12.2008**г. на ВРИД
Началник на РПУ МВР Радомир, с което на жалбоподателя В.Д.П.
*** са били наложени наказания - за нарушение по чл.**103** пр.
2 от ЗДвП, глоба в размер на **200**лв. и лишаване от право да
управлява МПС за срок от **6** месеца, на основание чл. **175** ал.
1 т. **4** от ЗДвП, както и глоба в размер на **800**лв. и лишаване
от право да управлява МПС за срок от **18** месеца за нарушение
и на основание чл.**174** ал.3 от ЗДвП, като районния съд е намалил
наказанията за нарушението по чл. **103** от ЗДвП, съответно на
глоба в размер на **50**лв. и лишаване от право да управлява МПС
за срок от **1** месец, както и е намалил наказанията за нарушение
по чл.**174** ал.3 от ЗДвП съответно на глоба в размер на **500**лв.
и лишаване от право да управлява МПС за срок от **12** месеца. Със
същото наказателно постановление на нарушителя са отнети **12**
контролни точки на основание Наредба № **1 -1959** на МВР, като
в тази част районния съд не се е произнасял.

Недоволен от така постановеното решение В.П. го обжалва
и моли да бъде отменено, като се постанови друго решение, с
което обжалваното наказателно постановление да се отмени
изцяло.

Ответната по жалбата страна, редовно и своевременно
призована, не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура Перник предлага решението да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата против решението на въззивния съд е неоснователна.

В хода на въззивното производство пред районния съд са събрани достатъчно и категорични доказателства за извършеното нарушение, извършителя и неговата вина. Представен е Акт за установяване на административно нарушение №1630 от 28.11.2008г., оригинал на обжалваното наказателно постановление, както и са снети свидетелски показания от актосъставителя, установил нарушението и свидетеля по акта-очевидец. В показанията си двамата свидетели са описали установената от актосъставителя и пресъздадена в АУАН фактическа обстановка. Жалбоподателят В.П. не е представил други доказателства, не е правил искания за събиране на такива от съда и не е оборил фактическите констатации по АУАН.

В хода на съдебния спор въззивният съд е възприел представените му доказателства и на база на тях, след като е извършил цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, е достигнал до извода, че наказателното постановление следва да се измени, като се намалят до минимума наложените наказания.

Пред касационната инстанция, жалбоподателят твърди, че не е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН, т. е. липсват реквизити на акта, регламентирани с тази разпоредба, а именно - чл. 42, т. 7 от ЗАНН- актът е издаден при наличие само на един свидетел. Следващо твърдение е, че е нарушена разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН. Твърди се, че е нарушена разпоредбата на чл, 57, т. 7 от ЗАНН от страна на административно наказващия орган. Твърди се още, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган - началника на "ПП" КАТ - Перник.

По наведените касационни твърдения настоящия състав намира следното:

Съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН акта се подписва от съставителя и поне един от свидетелите, посочени в него и се предявява на нарушителя, да се запознае със съдържанието му и да се подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. В случая актът е подписан от един свидетел, на когото е посочено името, точния адрес

и ЕГН-то. Не е съществено процесуално нарушение обстоятелството, че актът е подписан от един свидетел, за който е отбелязано, че е очевиден, а не от двама, тъй като това по никакъв начин не е могло да се отрази на правото на защита на касатора. Нарушението на чл.40 ал.1 от ЗАНН не е от категорията на съществените водещи до отмяна на НП.

Връчването на екземпляр от АУАН е уредено в чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, която задължава актосъставителя при подписване на акта от нарушителя, да му връчи препис срещу разписка. В конкретния случай връчване на екземпляр от АУАН на нарушителя не се е състояло предвид отказа на същия, при което не е била нарушена и разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, приложима единствено в хипотеза на подписване на акта.

Вида и размера на наказанието са определени от административно наказващия орган, съобразно и в рамките на предвидените наказания за тези нарушения.

Наказателното постановление е издадено не, както се твърди пред касационния състав от началника на "ПП" КАТ -Перник, а от ВРИД Началник на РПУ Радомир към ОДП - Перник, упълномощен със Заповед № 1-189 от 08.02.2007г. на Министъра на вътрешните работи, която е известна на съда.

За да намали наложените наказания въззивният съд е приел, че не са налице отегчаващи отговорността обстоятелства и наказанията е следвало да бъдат определени в минимума. Макар и предвид тежестта на нарушението и подбудите за извършването му, настоящата инстанция да не споделя този извод на районния съд, поради липса на касационна жалба от страна на административно наказващия орган и с оглед правилото да не се утежнява положението на жалбоподателя, следва да се потвърди решението на въззивния съд.

Отнемането на контролни точки не представлява принудителна административна мярка, както и наказание по ЗДвП. Същото не се явява санкция която подлежи на самостоятелно обжалване и респективно - отмяна. Правилно въззивният съд не се е прознасял в тази насока.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

Оставя в сила решение № 183 от 11.08.2009г., постановено по НАХД № 282/2009г. по описа на Районен съд Радомир, с което е изменено наказателно постановление N 1630/08 от 03.12.2008г. на ВРИД Началник на РПУ МВР Радомир, с което на жалбоподателя В.Д.П. *** са били наложени наказания - за нарушение по чл.103 пр.2 от ЗДвП, глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл.175 ал. 1 т. 4 от ЗДвП, както и глоба в

размер на **800**лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от **18** месеца за нарушение и на основание чл.**174** ал. 3 от ЗДвП, като районния съд е намалил наказанията за нарушението по чл. **103** от ЗДВИ, съответно на глоба в размер на **50**лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от **1** месец, както и е намалил наказанията за нарушение по чл.**174** ал.3 от ЗДвП съответно на глоба в размер на **500**лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от **12** месеца и със същото наказателно постановление на нарушителя са отнети **12** контролни точки на основание Наредба № **1 -1959** на МВР, като в тази част районния съд правилно не се е произнасял. Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2. /п/